

Кримський Кореїз і французький Кореіз міркують про майбутнє

50

Лучія ПУЗИКОВА
(Крим)

Під дахом «EUROLOISIRS» зібралися люди різного фаху й різного віку. Їх об'єднує бажання будувати в європейському просторі світ, де всі люди почуватимуться вільно й затишно, незалежно від того, якою мовою говорять.

Французи їздять Європою та мандрують за її межі, аби розширити обрії пізнання світу. Зустрічаються із представниками різних народів і народностей, розповідають про історію, культуру, мову своєї країни, вивчають національні особливості інших народів.

В Україні на Кримському півострові з його віковими традиціями мультинаціональної культури окреслилося селище Кореїз, співзвучне Кореізу. От французи й висловили бажання подружитися з кримчанами, щоб разом будувати на європейському просторі нові стосунки між людьми.

«EUROLOISIRS» існує вже 20 років, співпрацюючи з країнами Східної та Західної Європи. Серед партнерів асоціації представником Азії є Туреччина, Північної Америки – канадський Квебек. А також країни Африки: Марокко, Туніс, Сенегал і Камерун.

До речі, президент асоціації «EUROLOISIRS» Ів Драп'є на губній гармошці грає гімни всіх країн, що їх за останні роки відвідав із колегами. Нещодавно розучив гімн України.

З освітньою місією члени асоціації побували в ліцях Прибалтики, Болгарії, Румунії та України, а також Санкт-Петербурга.

Упродовж більш як двадцяти років родини французів із департаменту Кореіз приймають у себе українських дітей, що постраждали від Чорнобильської аварії. Переважно це групи з Житомирської області. А торік на запрошення «EUROLOISIRS»

Ось уже кілька років медіа-рада «Віче-Південь» журналу Верховної Ради України «Віче» разом із французькою міжнародною асоціацією «EUROLOISIRS», що працює під егідою Євросоюзу, успішно реалізують проект «Учимося жити разом». Штаб-квартира цієї організації розташована в одному з найбільших департаментів Франції – Кореїз.

Францію відвідала група учнів севастопольської школи № 29 разом із завучем В. Рапорт і викладачем французької мови Н. Куршевою. Севастопольських школярів прийняли французькі сім'ї, члени асоціації «EUROLOISIRS». Спілкування українських школярів із носіями мови багатьом із них допомогло подолати мовний бар'єр, набагато краще опанувати мову.

Французи відвідали Україну з візитом у відповідь, побували в Криму. Зупинилися в Севастополі, у родинах учнів, які відвідували Францію. Жозетта Драп'є, дружина президента асоціації «EUROLOISIRS», провела в севастопольській школі № 29 відкритий урок французької. На ньому були присутні учні, що побували у Франції, та їхні батьки. Директор школи В. Петрова високо оцінила ці міжнародні зв'язки й запевнила, що севастопольські школярі зможуть вписатися в параметри вимог болонської системи навчання для вільного переміщення європейським простором.

Знайомство із Кримом, його багатогранною історією та багатонаціональною культурою, визначними пам'ятками й природою не залишило гостей байдужими. І вони вирішили запросити до себе в Кореіз групу викладачів севастопольських шкіл і вузів. Нинішнього літа севастопольці побували в родинах французьких викладачів, фермерів, пенсіонерів, які беруть активну участь у діяльності «EUROLOISIRS». Професор Севастопольського державного технічного університету Сергій Мінкін зміг обмінятися досвідом викладання технічних дисциплін із французькою колегою Луїзою Боне. Вона, потомствений викладач, розповіла йому чимало цікавого з історії французької системи навчання. Луїза викладає у вищому навчальному

закладі, де працював її батько, дуже відомий у цьому краї професор.

Цей навчальний заклад щорік приймає 2300 студентів. У ньому працюють 450 викладачів. По закінченні навчання випускники стають фахівцями в різних виробничих сферах. Вуз бере участь у державній програмі з пошуку альтернативних джерел енергії.

Жак і Даніель Віляні в минулому бізнесмени. У них була мережа магазинів хлібобулочних виробів і солодошів. Хліб продовжують випікати самі. На їхній вулиці збереглася стара пекарня, що належала предкам їхніх сусідів. Це своєрідний музей хліба. Тут можна простежити весь процес підготовки тіста й випікання хліба. Нині подружжя Віляні на пенсії. Однак вони продовжують свою громадську діяльність і подорожують з освітньою місією по всьому світові. Завдяки «EUROLOISIRS» останніми роками коло друзів Віляні неабияк розширилося. У будинку подружжя зупиняються чехи, українці, до них приїжджають викладачі французької та їхні учні, щоб удосконалити знання мови.

Ремі й Тереза Бесне також приймають у себе тих, хто цікавиться

історією й культурою Франції. Коли гості залишають цей будинок, їхні зв'язки із Францією не перериваються. Тереза охоче листується з усіма своїми вихованцями, відповідає на запитання, дає рекомендації для кращого засвоєння граматики та орфопії. Сама вона багато років вивчає історію династії Романових, стежить за всіма подіями, пов'язаними з цією темою, колекціонує цікаві факти з життя імператорської родини.

Після відвідання Коре́за в українців виникло бажання ознайомити французів із кримським Кореї́зом, головою його селищної ради, президентом медіа-ради «Віче-Південь» Лері Сванідзе.

По корейській землі свого часу ходив всесвітньо відомий письменник Л. М. Толстой, його твори із задоволенням читають у багатьох французьких родин. А 8 лютого 1945 року, під час проведення Кримської (Ялтинської) конференції, Й. Сталін дав у Кореї́зкому палаці урочистий обід, на якому були присутні президент США Ф. Рузвельт і прем'єр-міністр Великої Британії У. Черчилль. У Кореї́зі розташована знаменита пам'ятка культури та архітектури – Юсуповський палац.

Тема співробітництва кримського Кореї́за та французького Коре́за обговорювалася під час зустрічі кореспондентів журналу Верховної Ради України «Віче» Лучії Пузикової і французького телеканала ТВ-3 Віржинії Болю.

Корез відомий своїми неповторними стародавніми замками. А ще унікальною лімозькою порцеляною.

Департамент Корез очолює дружина колишнього президента Франції Жака Ширака Бернадетт Шодрон де Курсель. У цьому районі Франції є містечко, котре теж має назву Корез.

Що спільного в українського Кореї́за та французького Коре́за? Чудова природа, якою їх наділив Бог. У нашому Кореї́зі шість тисяч жителів, а у французькому Корезі мешкає більш як тисяча людей. За збігом обставин чи за волею долі у французькому Корезі, як і в Криму, вирощують яблука «голдєн». У них і в нас у Криму величезна кількість талановитих людей, що захоплюються ужитковим мистецтвом.

Ми ретельно шукали семантику цих співзвучних назв – французької «Корез» і укра-

їнської «Кореї́з». Остання походить від грецького слова «хорьо», що означає «селище», а «ksiss» – це суфікс на позначення множини цього слова. За припущенням французів, слово «корез» теж могло бути запозичене з грецької.

У всякому разі, співпраця мешканців двох територіальних одиниць, які розвивають у себе самоврядування, неабияк корисна. Є чого повчитися одне в одного, є чим поділитися.

Голова Кореї́зкої селищної ради Лері Георгійович СВАНІДЗЕ з цього приводу сказав:

– Нині жителі півострова впроваджують нові технології, як і у Франції, шукають альтернативні джерела енергії, використовують вітряки та сонячні батареї.

Крим – багатонаціональний край і цим теж цікавий світові. Тут перемішалися історія та культура понад 100 народів.

Голова Кореї́зкої селищної ради Лері Сванідзе, будучи депутатом, досконально вивчив усі проблеми селища. Йому легко спілкуватися з людьми. Вони його розуміють.

– Перед депутатами та громадськістю стоять великі завдання, – каже він. – Наприклад, майбутнє Місхорського парку. У нас уже укладено договір із «КримНДІпроект» на розробку проектної документації для встановлення його меж. Гадаю, на найближчій сесії буде дано дозвіл на землевідведення цієї території площею 23 гектари у природно-заповідний фонд. Усі раніше ухвалені рішення щодо парку на сьогодні скасовано. Починаємо впорядковувати нашу набережну. Найближчим часом проведемо обов'язкове розмежування наших земель: де – селищні, де – державні. Тільки після цього депутатський корпус почне вирішувати земельні питання. Але хочу запевнити: в жодному разі висотного житлового будівництва в селищі не буде. Якщо ми хочемо, щоб селище розвивалося, треба будувати готелі, мережні готелі, розважальні комплекси. На це ми даватимемо згоду, адже це надходження до бюджету, робочі місця (нині в селищі великий відсоток безробітних, сезонних працівників).

У Кореї́зі активно вирішують соціальні питання. Нещодавно провели шаховий турнір, благодійний аукціон у художній школі, яка перебуває на балансі Ялти. А корейці хочуть узяти цей та інші об'єкти на свій баланс, аби поступово навести в господарстві лад.

– Обов'язково займатимемося нашим ринком, – запевняє Лері Сванідзе. – Нині готується проектна документація на його реконструкцію. Ри-

нок залишиться на своєму місці, але буде двоповерховий, із парковкою на першому ярусі. У бюджет включено дуже багато цікавих проектів. Два мільйони закладено на ремонт покриттів у житловому фонді, є гроші на асфальтування доріг, освітлення, причому ми встановлюємо нові оцинковані стовпи, бо ремонтувати старі бетонні коштує дорожче. Курортне селище має бути суцільно освітленим. Я спеціально їздив уночі по інших селищах, порівнював. Кореї́з вигідно від них відрізняється. Курортникам і місцевим жителям не варто боятися. До того ж у нас налагоджено роботу міліції. Ми почали реалізовувати програму доступності пляжів. На наш комунальний пляж прохід для людей вільний, безкоштовний. Окрім того, є домовленість із санаторіями «Біло-русія» та «Ай-Петрі», котрі віддали нам пляжі. З іншими ми ще ведемо переговори, але я впевнений, що вони підуть назустріч. Наш сезон – це чотири-п'ять місяців, протягом яких ми маємо встигнути заробити гроші. Без достатньої кількості пляжів це неможливо. У курортний сезон 2011 року Кореї́з увійшов гідно. Нова команда депутатів працює дуже активно, з 9-ї ранку до 8-ї вечора. І рід не в тім, що чогось не встигаємо, просто накопичилося надто багато питань. Налагоджено роботу з громадськістю: я приймаю людей у будь-який день тижня, а не тільки за графіком. Завдяки цьому можемо правильно організувати роботу. Щоп'ятниці працюємо із громадськими організаціями селища, обговорюємо його проблеми. Вважаю, це правильний підхід, бо один у поле не воїн. Люди за нас проголосували, і ми повинні враховувати всі їхні інтереси й побажання. Тільки так, разом із жителями, зробимо селище квітучим. Я як мер і весь депутатський корпус робимо все, аби життя в селищі поліпшувалося. Гадаю, якщо об'єкт два-три роки не розвивається, то потрібно віднайти кошти, зацікавити інвесторів. Ми в змозі це зробити, залюбки приймемо підприємства на баланс. Наші об'єкти повинні не простоювати, а приносити гроші в селищний бюджет. Кореї́з – дуже привабливе для інвесторів місце. Сьогодні до нас уже прийшов великий мережевий інвестор.

До розвитку селища наша команда підходить системно, не розпоршучи зусилля, хоч це й потребує більше часу та коштів, зате згодом окупиться. Обіцяли – виконуємо, і виконуємо якісно, щоб упевнено йти далі.

Кримський Кореї́з і французький Корез ріднять не лише співзвучні назви, яблука «голдєн», напрочуд мальовничі краєвиди, а й прагнення людей зробити свій край кращим, а життя в ньому – гідним. Обидві сторони готові до партнерства й вірять у те, що міжнародні контакти дають нові відкриття, насичують життя корисною інформацією, налаштовують людей на чудове майбутнє.

